

POZDRAV I ZAHVALNOST SU DUŽNOST

U petak, 11. juna 2004. godine, u 10.40 u KPZ u Zenici prvi put me je posjetio gospodin DUŠKO TOMIĆ. Nakon dugog i prijateljskog razgovora, odlučili smo, sa visoko podignutim Kur'ānom i Biblijom, da se zajedno borimo kao jedna čvrsta i stabilna ruka, protiv svake terorističke grupacije, a posebno protiv terorističke mreže "Al-Kaida", čiji sam i ja bio član. Odlučili smo da se žestoko borimo protiv onih koji ne odustaju od nepravde i nasilja nad nedužnim ljudima, kao i protiv onih koji terorišu svoju djecu i najbliže. Odlučili smo da objavimo žestok rat protiv svih gore navedenih, čak i da žrtvujemo svoj sopstveni život da bismo maksimalno zaštitali kako svoju, tako i svačiju drugu djecu, i da bismo teroru i ubijanju nedužnih na ovim prostorima i širom svijeta stali u kraj.

Po savjetu i prijedlogu gospodina DUŠKA TOMIĆA, odlučio sam da pišem i objavim ovu knjigu, kao naš prvi aktivni korak u borbi protiv međunarodnog terorizma, koji prijeti čitavom čovječanstvu.

Dakle, gospodin DUŠKO TOMIĆ je HRIŠĆANIN, a ja sam musliman, ali to nas nije spriječilo da još jednom dignemo Kur'ān i Bibliju visoko, obećavajući da nećemo ni pod kakvim pritiskom odustati od onog što smo odlučili i naumili, te da govorimo istinu, samo istinu - makar i koštalo sopstvene glave. Neka čitav svijet vidi i zna kroz ovo naše ujedinjenje (ja i navedeni gospodin) i zajedničke riječi da islam i hrišćanstvo, kao i ostale druge zajednice, mogu da postignu zajedničku riječ (sporazum), mir, prijateljstvo, bratske odnose između sebe, kao i saradnju u svakom smislu i pogledu, kao što smo odlučili gospodin Duško Tomić i ja.

Dakle, moj prijatelj Duško Tomić i ja, kao i oni koji iskreno žele da se udruže s nama u ovoj našoj borbi za ljubav i mir, zajedno ćemo počupati iz korijena mržnju i nacionalizam, koji su posadili neki zli ljudi, a umjesto toga ćemo poslati iskrenu ljubav prema svakom. Ljubav i samo ljubav. Na kraju, a iz dubine moga srca, koje više ne zna za nacionalnu mržnju, zahvaljujem navedenom gospodinu na pružanju maksimalne pomoći i podrške, i to bez ličnih interesa, te moram priznati da ova moja knjiga ne bi mogla biti objavljena niti uopšte napisana da nisam sreo i upoznao pomenutog gospodina.

S poštovanjem, Ali Hamad